

1953 (II)

CP-104

Es un home tant fascinat que dubta
de tot fascinatament. (5)

Perduda la tarda amb un petant que
m'ha estat parlant de l'existencialisme
- calia demostrar-me que calia veure la
morta - sense dir-me res d'interessant. Exi-
stencialisme parlat pel celac de Saint Ger-
main de Pres, o sigui: minimitzat, parlat
de, col·locant tota la seva violència vital.

El pobre home m'ha parlat, ex clax, de
Larke, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ que no compren,
i de Kierkegaard, que encara compren menys.
Jaspers i Heidegger hi són desconeguts del
tot. I s'estranya que a Espanya ja Ana-
rquis hagin descobert el ~~tot~~ traïe pèren-
des danès que fou Kierkegaard. I s'estranya
que hi sigui que les fonts de l'existencialisme
són múltiples: Pascal, Vachelin veient les fi-
losofies racionalistes que estaven qualificades de negatives
i opressant-les-hi la filosofia de la fe, única que en-
deixava el camí de la realitat, Kant ~~està~~ quan
afirma que l'existència difereix del concepte,
etc., etc.

La cistella del pa, de Sati? Prefereix o la

natura mlt de tacheys (otas - un codony, un col, un meló, un concombres - de la Fine Art Gallery de San Diego, i la de Zurlarana - hi venen en un plat de metall, taronges en un cistellet de jonc, una branquillo de taronger flrit, una rosa, un plat i un tassa - que figura en la col·lecció del comte Bonacossi a Trencia. (El cistell es idèntic al que hi ha ~~en una altra pintura~~ en una ~~altra~~ altra pintura rec: l'Inferna de la Verge, al Metropolitan Museum de New York.

El que deia Lammeneis de la gent honrada en pt. El que en diuen les Altes encara ho fou mes, com fou dit amb més violència: "Une sainte peut tomber dans la boue et une prostituée remontée dans la lumière, mais jamais ni l'une ni l'autre ne pourra devenir une honnête femme, parce que l'effrayante tâche aide qu'on appelle une honnête femme, et qui refuse toujours l'hospitalité de Bethléem à l'Enfant-Dieu, est dans une impuissance éternelle de s'évader de son néant par la chute ou par l'ascension."

Pensant, en relació amb nratres, en el Estat Unit. (O en l'H.R.S.S., es igual)

- Tot es poble un germanant.
- Si: com Cein i abet.

Per a les Humors: Quant en parles de un passé? Mauvais signe! On ne parle de son passé que lorsqu'on ne peut plus penser à son avenir.

Per a la comedia:

- sempre demanes què en pensa la dona. ¿ sempre faig tot el contrari del què ella en pensa.

Relut al segon volum de les Confessions d'un auteur dramatique, que la vida del gran escriptor em dedica d'una manera bellament encisçant.

A Louis Capdevila,
en souvenir de mon ami H. R. Lermontov.

Marie Kalff.

La pluma embolicada en el paper de seda d'un níct.

L'amour de l'art, l'amour des femmes laissent aux hommes, même avancés en âge, un certain charme qui continue

à toucher.

~~La mort de Stalin~~
La mort de Stalin deixa una porta oberta al perill que Europa voldria evitar: la guerra.

~~Ho~~ amics meus pensadors, ~~profes-~~sores i industrials que no tenen res de comunista comenten així i ~~tan~~ ~~tant~~ aquesta mort.

- Fet i fet, la pau la debem més a ell que a ningú.

Fou una veritable llàstima, una veritable desaparició l'ajut de França i d'Anglaterra als rebels ~~de~~ nord-americans.

Si hagués pogut seguir tota el domini d'Anglaterra, Nord-amèrica seria un país civilitzat.

La gent més noble que ha poblat l'Amèrica del Nord han estat els pells roges.

Fer tot el possible per a que Jose Maria Puigot, vell, malalt, cec, manco, pobre, indigent i bo pugui entrar a la casa de repòs de Hyères o a la de Châteaudun, i ajudar-lo ~~en~~ tot el que pugui: amb

Hibè, amb divers, amb resmanacions.

No et coneix personalment, no l'he vist mai.
Però això puc hi fer?

La Marxa militar de Schubert es una
marxa militar per a soldats de plom,
he dit no recito en quin Hibè men.

La de Johan Strauss, més accentuat el
tempo de polka, també es una marxa
militar per a soldats de plom: per a sol-
dats de plom que tornen d'una fontada.

Fou Jonathan Swift qui proposà a
Pope: "Què no semblaria una pastoral
en la puat el personal per peririques-
sin de la prisió de Hexgate?"

El poeta Pope fou indiferent a la
supremacia del terrible dogma irlandès,
però uns anys després John Gay, amant
lat per Swift, escribia The Beggar's Opera.

Tealath poe, molt poe, maxxa poe,
Tal vegada dynt al trucit d'argent,
o tal vegada per què en faig vell?

Cinquanta uns anys ja no m'he la
juventut, però tampoc no, encara, la
vellesa.

Et dit à le noble que fa perdre mès
l'ay a l'home : quan dorm, quan hi
per malalt, quan hi fa l'amor.

Revisant, estant de donar - ho a la me-
canopressa, et libre viatge a andorra, que
hauria volgut que publicàs / res farié re-
re que publicará l'editorial / ventut;
tots aquestes paraules : "Entre d'espera-
s. han puèstas mès bones vettes que, oen-
bre negre en la penombra, preuen a la
Verge pel marit mort; pel fill que tam-
bé es mort perquè es theng i al pual.
quan el arribi l'última hora,
no pthan donar la herada última,
la herada d'adieu "

~~Revisant~~ ~~l'editor~~ ~~l'editor~~ Presentia en escriu-
re aquestes paraules que aquell fill
imaginari fora jo? Presentia que may
més després moriria la meua mare?

Consultat, per a l'assai de Lermund,
Kierkegaard, traducció de Tixean.

Et turmentat, et dolent Kierkegaard,
~~era~~ un apassionat, un frenetic com el

nostre Unanimo. J, ~~xxxxxx~~
com ell, un cristià tant per continuar del catò-
lic.

El Kierkegaard tan celebrat en publi-
car ~~don~~ la primera obra, "l'alternativa,"
-havien encara no feia hora, però al qual
el armenyat, el que sempre toquen de peus
a terra, comença a allunyar fins que, en
1854, guen fora atacar el cristianisme
oficial, el cristianisme farisaic, how hav-
en l'emportat a la white i al silenci.
(El silenci es arreu encara l'arma que es
medisera sempre contra l'artista de
nostre ~~xxx~~ independència i ~~no~~ nostra
personalitat que, per independent i per-
sonal, el fa nou)

Drama interior, el de Kierkegaard;
drama de "l'altre costat", que vol aparèixer
un moment a la superfície per a tren-
ca el monoteisme amb Refine obren.

Se Kierkegaard: "He viscut sempre
lota et jou d'una immensa tristesa,
~~xxxxxx~~ tan profunda que vol per
igualar-se a la meua facultat de
d'amagar-la tota les aparències de

la joia."

Unys enera, Ortega i Gasset deuenen.
"Necessito un amanceix en mi vida"

Ho crec que t'hagi trobat retornant
a l'Europa esbelta i exilida.

Com cap altra, l'obra de Högart ha de
situar-se tota al signe de la dansa.

Högart, tant o joia, tanta sempre. Högart
se'n va vers la mort ballant.

Una de les meves estudiantes m'ha dit
que Sóngora li semblava el més gran
poeta espanyol i el que més li ^{plau} ~~placava~~.

Ho m'explico - si no es per motius -
que Sóngora pugui agradar a una
noia de vint anys.

Entre Patruade em demana un "paper"
per a la seva revista.

Li faré una cosa parlant de la liti-
ratura catalana, a ci tan poc i tan
suau coneguda.

Rebuda Helia de Domènec Guanyà,

que es a Xile. (Petra excel·lent, tipica,
d'home que no claudica, d'home que
ho es veritablement. Tuu diu que es
polre: millor. Tuu diu que viu solita-
ri: millor.

J'eu diu: "Per com ho veu ho i es
podem dissimular que amb poques excep-
cions es nostres capítols polítics son uns
líders incapaces de comprendre que l'ex-
ili es una cosa més preu que unes el-
eccions municipals."

Jonapurka, cedit d'una tribu de pel·la-
ses, deia: Vell, it seems to be a good book...
Strange that the white people are no bet-
ter, after having had it so long.

O ripui: "Molt bé! Aquest (l'Evangeli
segons Sant Mateu) sembla un bon llibre...
Es estrany que els blancs no ripuin millor
després que ho han tingut per el temps."

J'pensar que Jonapurka no es comia el
Trumann, Mac Arthur, Sean O'Connell,
Mac Carran, Mac Carthy, Forester Sullivan,
etc, etc.

Semana Santa. Profitant les vacances,
molts dels meus amics professors s'han anat

a passar a Espanya.

Alans ~~de la guerra~~ de la guerra, jo passava ~~per~~ vivint la setmana tanta a un poble de muntanya (vegi's Tennis i el barbas) a la mala-
ta, amb la roba interior i tres o quatre pipes,
hi passava més paper blanc que Hibernia. Tercia
per costum llegir Caterina Tupper i Sa-
briel Miró.

El favars estaven en flor i a la caiguda
de la tarda feien una olor calenta,
sensual. El fons eren a la taverna.
Uns vells vertidos de negre anaven a l'es-
quina.

He rebut una autòptia de contistes
catalogans, de l'Editorial Selecta de Barce-
lona. (Els peixells batejar amb aquest nom
una editorial)

La llista i el comentari d'aquesta Auto-
ptia són obra d'un tal Triadó, que
no coneix però que, literàriament, val pe-
sa cosa. La llista està mal feta, car
el compilador ha d'advertir a cada
par: "Aquest autor no escriu contes...
Aquest excipit no pot ésser considerat
com contista..." (Doncs, si no han escrit
contes per què incloure'ls en un auto-
ptia de contistes?)

El comentariu me d'una redacció,
d'unes pretensions i d'una manca d'es-
perit crític que fan Håstema.

~~Quin ximple aquest francès!~~

Valentin de Pedes, sempre amic fidel,
em proposa una col·laboració a Buenos
Aires, esplendiblement retribuïda: catze
mit franc per un article de deu para-
lles.

Reitant la copia a màquina del Viatge
a Andorra heu arribat el nom d'un po-
ble il·lustre: Bellver de Cerdanya.

El·lucres perquè l'any 1928 hi passaren
l'estiu, heroicament decidits a saltar a
França - alguns us par amb les mans
lindes - molts diputats saparres del Par-
lament de Catalunya.

Quin fàstic i puina història se pensar
en certes coses!

Treballar poc, marxar poc durant aquestes
vacances: convertir en conte un drama de
Lenormand - per a una revista de Buenos
Aires - i seguir el tercer volum de les

Memories.

~~I wrote a comedy that in Paris has a
very poor exit: In attending to it, de
Amiel Becker.~~

~~En una columna bertaesa, una
bertesa definitiva i total.~~

~~He he trobat el mal per col·legiar l'odis
i el teatre de Shakespeare. (Teatre que
arri, i no el repis Shakespeare, el 90 %
del empresari parisencs no acceptaria)~~

~~Malafici de la Metra F. F de Francese,
de futur, de fourel, de filau, de femer,
de Francs.~~

~~Semé parat, ~~en~~ 14 d'abril, a
universari d'una república de Hades i
de ximples. D'una república que no ha
presu'tat.~~

~~I no ve l'imitat república robat.~~

~~L'amic Charles Vayssé, que no es
era mai comunista, ha presentat
una dimissió a la Hainy Riquier.
No potia aguantar més.~~

Ho sempre perfectament

El moviment apostòlic, de fet, com ara la
liberació, acompanyen i embriaguen un
xic.

Després, però, d'embriaguesa s'evolucionen i
hom desperta amb la cosciença amarga i el
cap feixuc. Hom desperta, volent, a vegades
de l'embriaguesa, que és la mentida,
on ha anat a caure la veritat de la
liberació?

Treball sense cap grip, amb veritable
desgana. Perquè no ja veu i la deus
s'extorça? (Això fora per mi una veritable
tragedia, perquè he treballat tant i tant
~~tant i tant~~ i no sabria
signar-me i dir-li a Deu: "Faci la
tua santa voluntat") Perquè he treballat
molt anys i em cal reposar? (Si-
xi xixi) Perquè t'extorci enderi massa
llarg? (Ho ho crec. a Catalunya a ho
he perdut tot, admet la meua, i si
no fos pel grip de veure el parmen...)
~~Perquè~~ Perquè veig cert de direr i
l'espantall de la polsera - polsera de
senyor, d'homes que no sap res polse-

m'arrina? (Tal vegada, malgrat haver
- saber, no creure - ho sapament: haver, es-
- tar - me segue - que d'una manera o al-
tra eixirà del mal pas)

Llegeixo que en una vila de Castella
un home ha estat condemnat a tres anys
de presó per haver mort el seu pro a garro-
tades.

Ho trobo molt bé. El jutge que ha dictat
la sentència havia el que es feia.

(Car un pro sempre val més que un
home.)

En Cervantes el somriure es pàl·lid
una careta, una careta plena de pietat.

Quevedo i Sòpora no somriuen: rimen.
En Quevedo la rialla es una xerrisa-
da; en Sòpora un epígraf, un epí-
graf de capella brut.

En la literatura espanyola abun-
den la rialla i el crit, però no el
somriure. Cervantes es un dels pocs
que sap somriure. Després d'ell, Larra.

Veig la meua muller assassinada per
un de cance malalta, per un d'ha-

ter-se de fer operar.

Ho Vell fer el es fort per a encoratjar-la, pero també tinc por.

Acabat l'~~estudi~~ analític de represente
du théâtre, obra singular que me plauia
traduir, per al H. R. Lormand es ses
fantoms.

Enc queda encara un centena de
quartilles a ~~revisar~~ per a acabar a-
quest estudi que v'eu ha endut tant
temps.

Rebut el tres volums de La forja de
un rebelde, d'extensió Rarea.

2º d'abril: fa fred, veritable fred.

Prip i Terretes m'excita el repou volum
del seu l'esperit apassionat, novel·la in-
teressant i designat en la qual hi ha
coses molt bones i n'hi ha de molt dolen-
tes.

Tany amers hi es venint. L'autor l'em-
berteix amb furia de brau.

Contra la desgracia, contra l'amaror,
contra tot, seguixo treballant en la histò-
ria de la meua vida.

Brenan dona per mort a Montejinos,
el cunyat de Garcia Lora.

Stefan Zweig també em creia mort
a mi.

L'un i l'altre vivim i fem la matei-
xa labor universitària

Per al Lehrman et ses fantomes: La
Represente du théâtre hi ha idèntica
presumpció que en les altres obres de Lehr-
man: la recerca en el món interior, en
"la vida bruta" de l'home (Une vie secrète,
Les trois chaudières, Mixture, Le diable, etc.)

La Represente et véritable protagonis-
ta es el teatre: Lehrman ens n'ex-
posa el seu interior, la seva vida bruta,
la seva misèria.

Per a fer-nos veure mitjà la seva
frandesa.

Valeu l'encís que Hadal exerceix en
la meua obra - encís que un metge psi-
quiàtra atribuïa al meu gran amor a

mare, cosa que deu arribar certa car fonda
que l'ha arribat Nadal ha desaparegut
de la meua oïda - m'han enviat un re-
cull de cançons nadalenques.

La línia melòdica d'aquestes cançons es
pareix sempre molt bella. El cant del o-
cell, sobretot, es d'una bellera expresse-
ra. La flauta, en canvi, es pareix sempre
negar i xarona manta vegades. I l'e-
na de matícia, d'una matícia pro-
ra i irreverent que, en humanitzar el
miste, fa de tant /rep et primer ma-
rit de vanderlille, cosa que no deixa mai
par a l'atenada política.

"tant /rep arribar a casa
tot cansat i ofegat.
Ven t'ajuda a tribolada.
- Què es estat, Maria, això?
Avergonyida, la Verge
no li'n sap donar raó.
tant /rep preguntat al mossèn:
- Be us ho dirai tu, mossèn?
- me t'has mesiu començada
m' en donis raó -
tant /rep ja en veia la capra,
la capeta i el ranyó;

dir: - amb Sen naire, Maria,
at est car veuen tot dos "

(El Pomeró)

frep re la miera, la trua a miera;
- frep, què miera pue tant reüllan?
- lo miera, Maria, que en nres orten.
frep areu la rola - amb, aden naire "

(frep i Maria ven a parlar)

frep re de la llaurada,
molt cantat i molt fetlò.
Troba l'ayora en cinteta:
no en rap ni pui ni pui us.
frep pregunta al seu miera:
- Miera: què es estat això?
- No em repuen per la soldada
per dar-los tanta raó.
frep pregunta a la miera:
- Miera: què es estat això?
- La miera n'es desmudada,
que no en rap donar raó.
frep pregunta a Maria:
- Targe: què es estat això?

La verge, vergonyosa,
no n'hi sap donar ras:
tant fress se'n enter al puarx,
de la roba en la rarro.
fress 'pala la carlavia,
la verreta i el rarro.
Diu: - adeu - rian, Maria,
al cel us regem tot los.

(El dubte de Sant fress)

Drama del marit vell i l'espera jove,
drama de l'engany que el poble ~~no~~
comenta amb una rialla prava.

Heta de l'heret. Un diu que l'heret elies
er mort.

No en entristeix pens la seua mort, no en
dol pers. Un mal home i mal altre, con-
rador del teatre analfabet. Jo, que t'havia
tingut com dibuixant a l'Esquella - com
dibuixant tanpoc valia prau cosa - tota,
pel "pess" dels dibuixos, et mata ment
que escribia et catala. ¿havia ~~de ra-~~
ber escriure comedies? Totes les comedies
que ha arribat on n'hi ha, se'n entic
més que reger. Un crític no xic intel-

ligent, un xil cutte, ho venia desreguida.

Et pitor, pero, es pue fou un mal
home, un bandarra sense cap men
d'exerçipot moral. Hauri parat per la vida
sense tenir un sol peat de conolat.

Et teatre catata' no perol rís amb la
seu mort.

La Revolució Francesa m'hauri do-
nat dos amics: Stefan Zweig i E-
douard Herriot.

Ho es pas poca cosa.

(Letra de Puig i Ferrater, impacient
de saber què pento de la seua novel·la
Homes i camins, ^{desigual} ben ~~ten~~ la pual hi ha
coses de gran exercipot i falles d'apre-
nent.

Com les falles m'ja incorripibles, et m'illor
es obligat-les per a tenir present tan tot el
enent.

Em cau a les mans una novel·la
d'un pobre senyor nomenat Adolphe
de Talpairoille: La milicienne.
Es una novel·la d'ambient espanyol

Madariaga, com Mamel Ajaina, - un
altre intel·ligent sense la me' Heu ar-
presa de genialitat - es fred, terrible-
ment fred.

Un escriptor com Madariaga es el menys
indicat per a ocupar-se del dos plans
il·luminats que foren Colom i Don Qui-
xot, tan real t' un com t' altre. El Co-
~~lomb i el Quixot~~ Con de
Kassermann es superior al de Madari-
aga. I les Meditacions del Quixote,
d' Ortega, malgrat les seves limitacions,
- Ortega hauria pogut dir moltes més
coses - un superior a la Guia del lector
del Quixote.

Les meves preferències se'n van vers es-
criptors menys perfectes, però més inspi-
rants. Shakespeare, Balzac, Dickens,
el mateix Cervantes, ~~amb tots els seus defectes~~
Fotrievski, entre plans de defectes.

En canvi, aquest escriptor tan intel·li-
gent i tan fred pue. per fred, tot ho dis-
minuïx.

Un llibre ha d'esser com una
flama pue doni clar i caliu.

El diari Levante, de València, de-
mana el Premi Nobel de la Pau per
a Franco: el Franco cruel i sangui-
nari del Marroc; el Franco inspirador
de 1932; el Franco cruel i sanguinari
de 1934; el Franco cruel i sanguinari
de 1935; el Franco que envia soldats
a Rússia i n'envia ara a Corea.

He cregut, al primer moment, que
no hauria llegit bé; que es ~~de~~ ^{era} un feien
paranyellatge. Però, no: un diari publi-
cat a l'Espanya franquista demana
per a Franco l'assassi i premi Nobel de
la Pau.

Com tota la premsa franquista arti-
stemesa a la censura del poder fran-
quista cal reprovar que l'article
s'ha publicat amb el "virtutisme"
de Franco.

~~De Franco que queda ben parat~~
~~a mi i un assassinat i un idiota.~~

Fora molt, ~~de~~ la majoria, el que pensa

- quan pensem - en línia horitzontal,
que es horitzó de paripau.

Però es pue pensem en línia vertical.

L'existència m'ha fet més fort del que era
i m'ha donat consciència del pue sóc i de
com sóc.

L'existència m'ha ensenyat tres coses molt
importantes: saber pensar, saber sacrificar-
me i saber superar.

Quedant, vent, -

[Llegir a un nou llibre de Hitler, l'autor
del Troisième Reich ~~que no m'agrada en part~~ :
"Malgré la menace de la famine et de la
peste les artistes européens retournent ~~chez~~
chez eux. C'est un véritable exode vers le
l'Amérique. Toutes nos ressources de résis-
tion se sont révélées vaines. Les Européens
retournent à leurs ruines... Ils préfèrent leur
manière de vivre, même si elle signifie la pau-
vreté, l'amaigrissement, la défaite. Les dollars n'ins-
pirent pas les artistes et ne les soutiennent pas
non plus. Il faut quelque chose de plus, quel-
que chose de mieux, quelque chose que, très é-
videmment, nous ne sommes pas capables d'
offrir."

Te vas Hitler. Hor de México no pot

ofesir ni la llibertat ni la dignitat.

Per a la novel·la Marianna: el veí
que comprava piques a una nena, filla
seca, morta. Tenia trip i semblava un home com
tot-hom. Trip - l'esperia menuda - com tot-hom.
Heu estat segur vivint amb la fillota, ne-
par la mort, no sentir-te sol.

Com jo. Què et compraria jo? Bte, etc.

Veure la meua flau vacietat i segure
de no enganyar-me:

Vat me ~~el~~ dia del seu Camu-
ris i alacran en el primer acte del
Temps y los hombres que tot el teatre de...
~~l'apareix~~ De qui? De molt que avui fan d'autor.

Escrit a l'altre Camus, que també s'in-
teressaria per Puigot, recomençant-lo.

Sense abdicar el més mínim de la
meua posició política, he pensat més d'una
vegada que la República - per man-
ca d'energia en tot el seu governant,
que han existit molts i no han fet res,
i de polítics i intel·ligència en al-

Guas d'ell - ha estat per a Espanya
i el supanyol un afer vertaderament
catastròfic. La política de la República
fou una política sense contingut ~~ni~~ me-
rat. de facana, de pasantia Harpa i ac-
ció certa. A Catalunya, l'his Com-
pany, que haviu estat un excel. bat
agitador, no sabé ésser un governant
passable. A Madrid, Manuel Azaña,
malgrat la seva cultura i la seva ho-
nestetat, fou un ~~terrible~~ governant co-
lunilor. Company, però, sabé servir
amb dignitat i simplicitat. Azaña, home
d'una cobardia total - ho demostrà
quan es fet d'Octubre i puar la
guerra - ni això.

El que haviem de natejar les arto-
les d'anglès acabaren d'embutant,
hi es ministres i diputats de la
monarquia eren Madrid, ^{ment} ~~el~~ de la Re-
publica, que tenien més para, ^{també} ~~certa~~
ho foren, ~~més~~. És cert que si hi ha-
ria algun que no en fou: faume
l'arner i, tal vegada, ~~del~~ ^{del} o ~~del~~ ^{del}
~~del~~ però també si hi hagué per

4 • quaranta e cinquante, tan se val.

no en foren amb la monarquia. Tant
els, pre' tanques fueren.

~~Del meu - el meu? no, aquest po-
rra el meu - del republicans, que
havia d'haver donat exemple de sub-
existència i probitat, ~~tant i tant~~ com no m'e-
re ~~de~~ d'avergonyir ni entre els abun-
dants el apostolats, el venals, el arri-
stos, el shades? (Shades /rep Terradel-
les, Ventura Gassol, Joan Puig i Ferrater,
Marti Llovet, rep Calvet, angel Sam-
blancat, Indalecio Prieto, Juan He-
rrin, Riera, Ramon Fontana, Jaume
Aiguader, rep Ma Harrip, tant i tant
altres que en aquest instant no recordo,
i el pue no foren shades foren ineptes.~~

~~Tant i tant~~ i per ineptes i per ^{els} colars no valeria
evitar la tragedia que tanta sang i
tants llàgrimes ha costat.

La ho se' que es difícil governar amb
una experiència com l'espanyola, amb un e-
xèrcit com l'espanyol. Però es pue puen
hom no sap governar, et m'hi es pue-
der-se a casa. Governar no es un joc.

It is most catholic & free in
its words.

¿ el dirigent de la República no sabreu
fer més que això: fixar a republicans
~~un~~ i dedicar-se, amb una inconscièn-
cia solapadora, al verament d'honor
i al banquet d'homenatge.

Es sens joar el està pagant d'any.
¿ el paga massa car.

Llegit el Noticiari de Stefan Zweig en una
abominable, en una defectuosíssima tra-
ducció espanyola.

Aquesta lectura m'ha fet pensar en
un refugiats conegut a At-les-Thermes,
prop Patris, del P.O. H. H.

Hi havia en ell quelcom que m'ha-
via fet maliciar, des d'el primer moment
de la seva sinceritat. (ridar massa, era
massa revolucionari, ho volia matar tot.

Cal desconfiar dels que catllen massa,
pero cal desconfiar també dels que es pas-
sen, vivin o no vivin a Tomb, la vida
cridant.

Jorge Patris m'havia dit que ~~era~~ es-
tima molt el llibre i no coneixia

cap llibre. J'esp. Paderis es guanyador de la
vota i era d'una gariveria, d'una con-
cissia repugnant. J'esp. Paderis deia, & amb
clam melodramatic, que no podia viure
sense el fill, - el tenia a Terrassa - que
el volia al seu costat per a educar-lo
en l'amor de la justicia i de la lliber-
tat, etc, etc. & puca el timpal al
seu costat el porà a treballar.

J'esp. Paderis, que es deia l'lecta de l'any
llibre, després d'haver llegit el de
Stefan Zweig em digué que Salzac
delin per un ximple.

J'esp. Paderis tenia l'ànima tan prui-
da com la pell. (l'interpreta mes el seu-
frell que el er.

Pobre Paderis!

Democràcia! La paraula més espinçada,
més bruta, més substituïda de tot.

Les veu lliciatrice ne sont pas les veu apai-
santes, les veu rassurantes. Elles ne se conten-
tent pas de nous inviter à attendre l'ave-
nir comme on attend le train. L'avenir est

quelque chose qui se surmonte. Tu ne réussis
pas à l'avenir, ou le fais.

Quin s'élève à l'espérance ! Quin !
Et que tu t'as fait, et que tu es fait
à cada instant.

Il pessimista, a l'optimista : - Et
un imbécile.

L'optimista, al pessimista : - Comme tu.
Ni mes ni moins imbécile que tu. Tu
as la ha en la nostra imbecillitat una
diferencia : tu es un imbécile negre i jo
un imbécile de color de rose.

Esperança, d'esperar. Et, molt bé,
pero l'home no ha de limitar-se,
per a crepuscul-se d'esperança, a espe-
rar. Cat anar a l'encontre de l'esper-
ança. Cat anar-li des del més propou
de la nostra desesperació.

L'home que, com Hae o Han, tan
~~permanement~~ anticipatiu, pot dir : "Mais,
mes personnages je ne les reverrai pas chez
moi" les pot dir perque el ha creat

sense amor.

Als meus capítols d'entre el meu, al
de més baixa condició social, el fladre,
les putes, el foll, el potre de canins, es
obria ~~el~~ de car a car, les putes de
cara i el arrenca a tanta.

Tavia, però, una excepció: el que he
volgut pintar com persons de cent.

Com Xie Xie, jo podia dir: "Els
de la meua joventut he viscut a l'ombra
d'una tristesa inmensa, la profunditat
de la qual no pot igualar-se a la
meua facultat de dissimular-la sota
l'aparència de la joia"

Si, deu ser veritat que el meu vol
ser capaç. Mendum vult de ipi.

(La situació del meu, avui, no es el
que faria nomenaria una "situació-
límit"?)

Una estudianta molt ~~exuberant~~ - i
Hespa - m'ha dit que l'obra de Zola

no te cap vala.

Quei diria aquesta polca uin si valia que
Harmée admirara l'obra de Zola?

Enveïllir dignament, bellament.
Hauria ací un art ben difícil.

Revisant Venus y los hombres abans de
donar-la a copiar a màquina m'a-
dona que el tema principal de l'obra es
Eros i Thanatos. Com en Rilke.

Desde que m'he quedat sense mare,
la mort m'obsessiona.

Havia escrit ~~una~~ - necessito dirers - a
la revista Temes de New York oferint-los.
hi la meua col·laboració.

Avui, 1 de juny, rebuda carta dient-
me que accepten i que em concedeixen
i que aprofiten la meua col·laboració.

Com un babau, afelegant en la
meua unitat.

També mateix, estanyat d'aver con-
gut a New York!

El americans - les nostres tropes d'ocupació - no haurien passat en va per Prússia.

Un soldat americà ha donat vint i cinc mil francs a una noia francesa - que, detall molt important, no és una puta professional - per a que se'n anés amb ell al llibre. Una vegada al llibre, ~~amb ell~~ l'americà, ibri de luxúria, li ha entregat un pit. (La sent dir que se li ha menjat)

L'americà es a la prússia. La noia, a l'hospital.

L'opinió pública planya a la noia i està indignada amb l'americà. Jo, no. A mi la noia em sembla un infàrmic - una puta, que se li ha donat un pit. Ell, a mi se li sembla un ximple, em sembla un ximple. Vint-i-cinc mil francs per a entregar - o per a menjar-se'l, com volgués - el pit d'una puta? Em sembla massa car.

Una noia, que arriba de Barcelona per a passar uns dies amb uns parents refugiat. En dir que a L'panya no hi ha misèria, que tot-hom va tan ben vestit, que tot-hom està tan content, que tot-hom adora a Franco.

Tot això és un estranyaria i ^{aquesta noia} ~~una noia~~ molt rica, filla d'un ministre, d'un general, d'un bisbe, d'un cap de batallia o de qualque altre fladre. Però, aquesta noia és de condició humil, filla d'un porters i ha de treballar.

Al cap d'una setmana de parlar amb ella la meua estranyaria desapareix. Aquesta pobra noia és una curra, una idiota que em pregunta si ~~hi~~ la veu cartellina ahí i escriu amb altre.

El seu entusiasme per Franco em sembla, doncs, l'opos. És un entusiasme de filla de la portera. Un entusiasme de beneit.

(2 corps, unissent. La parole, repare.

L'home, com la dona, té un preu. La mercaderia que ven l'home és més car, però, que la que ven la dona.

cada dia, per a preocupar-me el
ving al mercat on venen les mentides.^{pa,}

L'apoteugma de Marx, tan conegut: "La
rel·ligió és l'opi del poble", ~~tan~~ no és
tan original com creuen els marxistes.

Hom^{et} troba ja en el Ludwig Borne, llibre
II, de Heine: "El catolicisme és la fl
més la afosament seductor d'una doctri
na de la desesperació... El cat fou in
ventat per als homes que a la terra no
tenien res. Vinga aquesta invenció, Vinga
una rel·ligió que deixa caure a la
copa amarga de l'espècie humana uns
pots dolts, porífers de l'opi espiritual,
uns pots d'amor, d'esperança i de fe."

Entenent que Heine, ~~havent dit~~
~~en parlar de la rel·ligió~~ en parlar de la rel·ligió
catòlica, ha dit coses moltes més fortes.
sobretot en Rel·ligió i filosofia a Aleman-

aquells infants de les Tulleries que figa-

ven a la torn avec petites pales, tal meut
com si j'is es cavessin la forca.

Un forti imbecile, una vida sense d'ama,
Heus acci t'ideal.

No par et men, es chal.

Et puis
chacune être
sans le savoir
qui décrit quelque chose
fait toujours en même temps son propre portrait.
Le Prevert qui les dit.
Paul Valéry les avoir dit aussi.
Tant-se-val. Tot et pue j'is l'estat
dit pot truar a dix-se.

Conseil pour les jours de l'exil: Même
si le bonheur l'oublie un peu, ne l'ou-
blie ~~plus~~ jamais tout à fait.

S'embarquer cap a Saint Pierre. A
veure si la mer i et canvi d'aïre sur
donner un xic mes de cratpe. se veure si a-
cals la nvel. la pue a "Pera".

13 juny. arivada a Hantet. Tot et cratpe
plavens. Mas i et un fill, alternative -

ment, conduïen. Montserrat es passa al
viatge solmunt. Es serpenta, però, quan es
deturen, passa Chàillon, al peu d'un
còrre vell i enorme - un còrre de més de
trescent anys sens dubte - el tronc del
qual té més de sis metres d'amplada.

Tornem a pujar al cotxe. Tornem a
ploure. Montserrat torna a adormir-se.

Persem, sota la pluja, les runes del
castell de Tiffauges en l'itinerari de Retz,
el company de França d'ell - un malalt,
com l'altre - es dona a la més terrible pl.
lia eròtica.

El fill de Mar es, com el seu pa-
re, d'una extrema impatència, intel-
ligent i tò com el pare. Fisicament s'assemb-
la a la mare, però, ex ^{don} ^{exer també} ~~no~~ ~~hauria~~ ~~potut~~
^{intel·ligent} ~~per~~ i dona. Mar, tan sensible, no hauria pogut viure
amb una dona d'anima primitiva. El seu pare és
que d'intel·ligència i la bondat de madame Mar no es
venen tan - la dona, generalment, es més secreta
que l'home - com en el seu marit.

Retornada la petita, la polsata arriba
amb una gran fred. Com m'interessa a-
questa malaltia que mai no guarirà,

que sempre torà, per anys que visqui, un infant
En foli, decididament, un personatge de
la meua comedia del a. Personatge difi-
cil, si el vells reproduir fidelment, - fideli-
tat ~~no pot ser fàcil~~ - car amb gran feiges parlaré
d'una curiositat terrible. O d'una terrible in-
quietat. Et sempre ben i nerviós. Una ex pres-
sio d'angunia, de tan en tan, que li arren-
ga prematurament el front. Li comen-
ça de sobte, una rubia sufocant al seu
cor. La veu opaca, entel·lada, en re.
Parla amb dificultat. Jupa a a mines. Per
a distreure-la, que no per altra cosa, a-
pren el piano. (A la comedia potia aplegir-
s'hi el tipus del professor, un ric faccendat,
un xic tírd) Camina apriant-se al mur i
a les parets i, al camp, amb ajut de dues pe-
tites croses que utilitza com bastons, arrastant el
pens tal com es de ritual a les teuclades ma-
còmiques

Te mans i pens d'infant, petit i arrugat
d'epidermis molt prima. Pen de les canes,
l'esquena, inútil, ~~de la cana~~ en les canes
de la cana de la cana de la cana de la cana
de la cana de la cana de la cana de la cana

Per arribar un personatge important de la co-
media. Per a fer-la veure tal com ha-
ria estat sense la paràlisi infantil, la
doblaré en la floris.

La petita Annette m'ha dit, en fer-ti
un petó:

- Mexic.

Camins bastant, en comparació al poc
que camins a Prithy: tres quatre kilòmetres,
les més de les vegades per ~~la~~ ^{la} torxa, a la vora
del mar i mig mir.

Prene molt el sol i no s'hi arribava
com a ciutat. Ben lluny. I en tres més
la. Tinc més coses, excite amb més facilitat,
sense les vacil·lacions, rectificacions i ra-
tures d'aquells temps passats.

La mar, a Torxa de Barà, em feia el ma-
teix salutífer efecte.

La casa es entre pins - pue, contemplat
des de l'interior, convertí en el paisatge
en un dibuix japonès - i la mar a dos-
cent metre. Matí i tarda canten el pinson,
i, al matí, s'albora. S'albora que arxendia
resta en l'aire i vola cantant ~~enlairant~~ ^{enlairant} ~~en-~~
taite fins a fer-se invisible. A vegades no se
la veu i sembla pue cantí - molt feblement
pero continuadament i en arpegi - des-
de l'interior d'un miró.

Entre la casa i la mar hi ha les du-
es. I a les duenes, clavell d'un mar
ral·lid, aigualit - es clax: la proximi-
tat de tanta aigua - que fan una fina

oh. Ho pogut dir-me clavant l'orella a causa de
l'armentada proximitat de la mar.

Hi ha també, se'ns plan albirar, una bella pre-
sença que fa - retro al cap al tart - una in-
tensa olor de mel.

Faré un conte per a Buenos Aires. Serà mit-
tis mit panes.

(Car en veritat es tracta d'això i de res més
que això: literatura de retro).

Anni, 17 de juny, començaré la nova ver-
sió de Marianna.

A les herbes de les dunes hi ha un prill,
un vt prill, que canta cada cap al
tart.

Revisant la primera versió de Marian-
na, que caldrà refer per sobre de cap
i de nou, trobo la nota repicant, escrita
l'any 1997: "La França, signum primum signum of-
fensu poverant - et non no fa la cosa - no es-
tima el estrangere polre".

Anni, 1959, potria afegir: Hi el respecta.

El Rosenberg han estat electoentat.
Ho han servit de res les veus de clonencia
que Europa ha fet arribar a la Casa
Blanca.

Per al Lotal Anni, sobre l'aire, Loco.

pe na compta, na restauz al seu mon. Europa?
Una cosa a explotar, a comprar. Res més.

En et font això no es menyspreu: es veu, l'odi
del criat al senyor; l'odi del criat pue, robar
al senyor, v'ha succeït.

Sur et psigotée lui ha xamque - cosa p me no pas-
sa amb et Candido pensoso expando - un com-
plete d' inferioritat.

L'única part vertaderament noble que ha viscut al total unit han estat el Pals Reial i Seguer? Una colla de presumptes de llop.

Referant la commutació de pena del Ro-
sambury, Lisenkovter en ha demostrat que es
digne del Mac Arthur, Mac Carthy, Mac
Carran, Taft, etc. y digue de pitanyar
amb Frances. Per America' 10%.

Hi Hemingway, ni Faulkner, ni Caldwell.
well o han interessat per la vida del
Rosenbergs.

manca de nobresa o pr de representat-
lig?

Tampoe v'hi han interestat et realista
Churchill in steel, et titella.

Politica. (Recordar el concepto para de la política te el conte de Kayserling)

Mais un halin vint color en cap plat-
ja. En apuerta de saint Bre'vin l'v.
ce'an u'hi de vint

o extracto de pavier que porten

dot?

Anada a Pòrciu, v'ha belona molt bella
i de molt caràcter. Vida de pescador.
Hàstima que el astinejant hi abrandia.

Llegit Leonardo de Vinci i uns contes de
fute supervielle que m'han plaquí molt.

Sen dot no haver llegit abans aquest pro-
ta que fins ara, i sense saber per què, no
havia volgut llegir.

He dit ja fa temps que les dones fran-
ceses no saben crevellir amb dignitat; pre-
vertint-se de coloraines i pintant-se com
patllores, no saben fer respectable la seu-
vella.

Avui n'he vist una al Casino que
semblava un foya, una bruixa de foya.

Vuitanta anys; propa i arrugada com
una blincona oblidada al fons d'u-
na finestra; nas gros i colat com el
bec d'un lluc; ulls plorosos i ribetjats de
vermell.

Porta, com ara es moda entre les reynes
a la moda marxulina: pantalons i jaqueta
negres, sandalís propis, camisa verda i,
per a acompanyar-hi d'indobar, car el protese
no te timent, una poma blanca de joc-
key.

Passejar al ves, després de dinar. Segons sem-
bla, sempre es mitja així per fer la festa.
Per al passiu, res de llibre. La pipa, sí. La pi-
pa fa companyia - la mitja discreta companyia
i dona intimitat.

Avant la primera dent d'èstre es étra-
fe et idéal, d'espèce spéculative, encore au-
fe. Mais la dent signifie lutte parce
qu'elle signifie: manger. (Voir Keyser-
ling dans Meditations sur l'Amérique)

Le fondement de la vie est la nourriture et
le fondement de la nourriture est la lutte.
afin de se mettre quelque chose sur la dent,
l'homme tue et la femme souille.

appétit, appétence, désir.

Tot repasta en política i en amor de
couble del grand jeu c'est d'ignorer les
regles du grand jeu.

Souvent les règles sont, mais pour un a-
fuit, un destal

Vencer es creure en la victoria

Fa catrfe ^{any} que hi cree. Ho es com facil

de proposir de l'actual politica, dicta-

da intendentment a Europa pel Estat Reial.
Et direr us té patria. que la guerra em-
poliant al país, enriqueix o ens puanta?
Visca la guerra!

Escriu Joseph Setteil: "Je vità, t'èvè que
à t'âme t'âne, le bâtard de Judas, le
père de l'histoire..."

Parla del Visbe Canchon - Con nom per
a un visbe - pero sembla que parti del
de Franco.

Llegit Benedetto Croce. que hagin
a l'hivern, els arbres semblen, capi-
rat, colgant les fulles tota terra i deixant
les arrels al cel.

Et crec que devia aturar a tant pu-
tani no devia error frances.

Ací a Saint Brévia, potte que, gracies a
l'ortuier, està naixent, les cases, les trees,
més ben dit, en Hoe de número de ca-
res, tenen un nom: "Villa Heavit-
chou", "famine", "La sapinière", "Bon
repos", etc, etc.

Prop de la on visc jo u'hi ha una el

nom de la qual m'ha fet molta piasa:
"Les Misérables". ¿, per a que el passant no
tingui dubtes, per a que vegi que es tracta
de la novel·la i no del habitant de la
casa, tota el títol de Les Misérables hi ha
les inicials del poeta: V. H.

Es una imbecilitat. ¿ un insult
a la misèria.

Heinrich Schelling: 1. Introducció a la filosofia
de la mitologia

Es personatges d'una novel·la, d'una
comèdia se'ns presenten sempre - parlo
del protagonista - acompanyats del te-
ma de la novel·la o de la comèdia,
car un ell i no uns ~~uns~~ ^{uns} altres el unics
que poden viure en el món d'aquella
novel·la, d'aquella comèdia.

Es veig prosto mudo, de primera inten-
ció quan se'ns presenten per prime-
ra vegada: un pols o ric, jove o vell,
van vestits així o així, tenen el ull
blanc o negre, etc.

Després el veig veient cada dia més

clars, més perfitats, més precisos. Els vaig
conèixer. S'incorporen - podria dir - a la
meua vida material. Després, però, quan
ja creia que rebria tenir-los, v'adormen, de-
sapareixen. Ombres que engoleix l'ombra.

Quan creia haver-los perdut, retornen:
més dibuixat, més acabat, mostrant-me
ja el reflecte i les zones d'ombra i de
llum del seu món interior, que un
ter que més m'interessen.

Manta vegada ve'n un, encara,
una vegada més. I tornen o no tornen
o v'interposen entre ells i jo altres
personatges d'altres novel·les i come-
dis.

Tot plegat no es fau apardós i en la
vintè durant aquest temps en un estat
d'insomni i nerviosisme.

Així es el que m' està passant amb
la comedia dels A.

He vist l'anunci d'un film italià: Beppo
i Violetta. M'han contat l'acció,
ponderant-me el film. Beppo és un infant
molt pobre que, excepte una romera, Violet-
ta, no té ningú al món. Pappa molt

les argumens i peripetries pels de tot i
triomfant amb l'ajut de Deu: en com-
panyia de la Violetta.

En diren que hi ha una escena
veritablement atemoridora: quan el
sant Pare ve en audiència a Violetta.
Ho m'estranya pens que el sant Pare
devia d'haver rebut a Doli i a Fernan-
del, rebri a un ase.

La Saint Brévin he vist pineta; pi-
neta no com la de Vendée, i encara
pineta perfumada com la d'Europa.

Rebattant en la correcció de Ma-
rianna - o Maria Anna? - trobo el
tema d'un drama del tipus de fer-
ma' llop.

La Riera, el poble que surt de fam.
El recte i els seus feligresos abandonen
el poble i se'n van per tota mena de
caritat. El ric que s'han enriquit
robant - hi ha un règim de riquesa i
corrupció - s'indigna. El bisbe, al ve-
rei dels rics i no de Deu, menaça al
capellà amb l'excomunió. El poble

do, amb la guàrdia civil. El canuat, a-
corolat, exasperat, es pira contra el reny
apressat, es posa fora de la llei. El poder
devenia rebel, ajudat pel reny de la
muntanya. D'ex-hi intervenció, si es
possible, el reny Canari.

Aquesta estada a Saint Brévin m'ha
ajudat a escriure uns pàgines que
no em desplaceu gens.

Excursió, en auto, per la Vendée.
M'ha interessat molt. L'història,
però, que hegi estat massa ràpida

El mes cò que heu trobat a Saint
Brévin era el vintè.

L'any d'un hotel chic, Hartimo-
sament, em diu:

- Ara això està molt trist, molt de-
sert. Però ja veurà la setmana vinent.
tot serà ple, ací tindrà una oportunitat,
hi haurà ball matí, tarda i nit.

Ha arribat la setmana vinent i
tot es ple de gent més o menys del.

pullada, que crida, beu, baba.
Saint Pierre ha enderupet inasisti-
ble.

Calthea vulgaris.

Retiro a Prithvi. Una cala espas-
tosa. Ho sacro de casa.

Ha Sen presenten el prefecte de la Vienne,
Mr. Tomassin, ~~no soc amb el~~ ^{no soc amb el} nostre clarat, que
sent envers el prefecte una reverencialitat
bon xit còmica, però n'he ^{un} conegut de molt
sempre i molt simpàtic: Mr. Rouanne,
prefecte del Tarn i Garona. ~~no soc amb el~~ S'a-
gust d'ara en ~~no soc amb el~~ ^{monten} que ex home intel-
ligent, molt d'equerris, autic existènt,
virtut que a mi no ~~no soc amb el~~ ^{reuneix en tot}
el prefecte.

Bien sûr que j'ai une conviction, car
 en prenant possession du sarras, Carrou-
 ti avait écrit parlant de moi: Vies
 d'après, m'entraîne la Hétén de Carrou.
 "Je connais depuis de longues années
 cet homme de talent et de personnalité qui
 fait honneur à l'émigration espagnole et
 se l'ai retrouvé pendant l'occupation dans
 la région de Toulouse alors que je venais

plisais diverses missions dans cette région
entre autres, finalement, celle de Comissaire
de la République. Louis Capdevila est un
des plus éminents écrivains qui vit actuel-
lement en langue espagnole et en langue
catalane. Il occupait avant la guerre une
place des plus importantes et estimables dans
la grande presse de Barcelone; c'est enfin
un homme dont le caractère et la digni-
té sont au-dessus de tout éloge.

No salin res d'aguesta lletra i precisa-
ment perquè no en salin res, et per mal-
prat les desmembrades llaçes - que sem-
bla molt noble.

Una muntja es detura davant l'escapa-
rata d'una tenda de vendes i contem-
pla, embadalida, el vertit de nit, de
carrer, de platja; les ~~catifes~~ pijames
i les mitges de seda.

~~Se'n va~~ acompanyada, però, del seu em-
bataliment, aguantada per una al seu
entrar - en veure'n ^{hi ha} ~~una~~ ^{en el} ~~seu~~
unha excusació de pànic i d'ira i que
vol demanar-me perdó i no pot - i
se'n va depressa, depressa. Talment com

si fugis.

Per a Maria Anna: Sen, et cel, l'infam
mentida. No hi ha altra veritat que
la vida de la terra i l'amor de l'home.
... Maria Anna es morta. Paraules in-
comprendible, inexplicable, indexifrables.
l'esperit es l'unitat - l'esperit, l'idea
de superioritat ~~per~~ unica Sen possible -
car es la veritat una i sola. Mentre que el
mon & divers perque es l'erra.

Per a Maria Anna: L'amor sera, ~~des~~
~~l'ara~~, la them ten l'annant l'oult
men. vultu d'un vultu.

~~l'annant~~ Simmenge. La pent met de l'ar-
plena. Sent Metja, despradable, au-
tipatica. El pintu l'elren vencia en la
care d'apuenta pent care de llop,
d'au, de porc.

to penso:

- Com potreu fer-me crone per te-
sint es feu meter per apuenta pent?

En totes les dies que coneec de feshov in

- En america a Paris, ~~l'annant~~ Copy and

Bers... - es repeteix una mateixa frase im-
mortal d'una revolució infinita.

Matant al Rosenberg, ~~Heisenberg~~ se haurà
acabat de fer odiosa la política del Estat
Unid al rest del món. Per tan, haurà fet
un gran servei a la llibertat. Tan gran
com el que feu fides entrepant fides a
la mort.

~~Heisenberg~~, sense fides no hi hauria existit
mai.

Et daimon poétique, si.

Et daimon de les regnes Poes, no.

Segons T. V. Eliot, "the emotion of art is im-
personal".

I s'era de mig a mig.

Refet tres vegades el final de Venus y
los hombres. Vol dir això que no tinc confian-
ça en el que escriu? Que tot exigent, - com
cal - amb mi mateix? O que tot un medi-
cre?

No, no tot un mediocre. Et mediocre
no es mai tan exigent. Et que passa y
que la meua obra es desigual.

14 de juliol, festa nacional francesa. (et
explorant v'amen, com el esclat, amb ven-

derols.

L'Exposició francesa es molt més llarga
que l'espanyola.

~~1789~~ La Partitella fou presa el dimarts 14
de juliol de 1789 per a peu deques, ca-
da any, el poble potés celebra-
tall de carrer i embriagant-se amb vi
negre.

(ex cines on sempre whitaries).

Jugant amb les paraules, hom coneix el risc
d'acabar jugant amb les idees.
(Hi es jue juguen amb les paraules tingues-
sin idees)

Uns ulls enaïguats, com si la nitada es po-
dis en l'origen bruta de la cinema.

Mort de Rosemonde Gerard, la vidua d'Ed-
mond Rortand. Una mica curri i colles
monte, com l'autor de Cyrene. Feia ver-
ros, com el marit. (Lluïsa Senis, la dona
de Santiago Rusiñol, pintora. Es veu que
l'art, com la veritat, s'encontra fa-
cilment). Malgrat això, era ^{molt senyora}
~~una~~ molt simpàtica.

Tan simpàtica com el seu fill
Maurice, que deu viure les hores més

delors de la seva vida.

Jo el coneixia de feia anys. Me'l havia presentat d'una manera fàrca d'orlo, parissien i crec que era un xic parenta del Desconcell, quan ja Edmond era mort.

Maurice ~~era~~ tan bo, tan noble, tan feliç, que es fa difícil perdonar la seva condició d'homosexual. Però en mi molt difícil car l'homosexual em fa un tipus infinit.

Saràrament el veia alguna vegada, sempre amb la mare molt vella.

Com deu sopar, el pobre!

Hépit la família de Pascual Suar-
te, novel·la de Camilo Jose Cela de la qual m'havien fet prans el Hépit i l'autor de la qual es considera a l'Espanya de Franco - l'Espanya de l'indigència intel·lectual - com un gran novel·lista.

He Hépit el llibre desaprofessionadament, sense partir meu de cap manera. M'ha semblat molt poca cosa i m'hepticat l'hepit que ha tingut a l'Espanya pel que la necessitat que te el repic

de fabricar èxit i crear valors.

Tècnicament, la novel·la de Camilo
fora' ceta es defectuosíssima. El tò i l'
ambient són francament repugnants. El
personatges, desmesurats, desdibuixats, in-
nits de caràcter del "crimen de guerra",
dibuixats de manera primitiva i grobosa.

L'autor, indubtablement, ha volgut fer
un llibre fort i tan bé ha aconseguit
fer un llibre tenebrós. La tenebricitat es
la caricatura, la deformació de la for-
ça. Banya ha fet coses molt més fortes. ^{clar} i més bones.

L'estil es idèntic quan parla el porta-
fonista de la novel·la, ~~una~~ ^{una} veu be-
stia bruta - i quan parla l'autor, del
qual havien llegit uns articles molt dolents
a Fortino.

Hi ha un volup de l'autor, d'una re-
tutancia protesta. I un altre volup, de
tharària, per a l'ètica del país.

I hi ha un retrat del l'autor.
~~La~~ ^{La} ~~judicial~~ ^{judicial} pel retrat, l'autor
deu ésser un animal ben desagradable.

sense entusiasmar-me, que plaurà més el
que escriuen Zuzunegui i Miguel Schibey.

Una senyora francesa em diu que
passa cada any les vacances a Espanya
i que Espanya l'entusiasma.

I em diu que hi ha molt infants po-
bres, molt infants que demanen caritat.
I que ella, en lloc de centinyes - cal e-
vitar que se'n portin exilis - es hi dona
terçosos de sucre. Com si fossin pòssos.

Hi ha!

Ara, 19 de juliol. I dimenge, com en
1935. Fa quatre anys que visc a l'exili,
he fa disset que, a primera hora del ma-
ti, feia minar amb dinamita el pont
de la riera d'Argemona per a evitar
que les forces d'artilleria de Hatoaró po-
dessin passar cap a Barcelona i aju-
dar a crear un Comitè a Premsa que,
per un cas d'originalitat, es digués de Sa-
lut Pública.

Un dia després el Comitè de Salut Pú-
blica es presentava a casa amb intenció
de fer un registre per si hi havia exilis.

El vaig ensenyar l'única que hi ha-
ria: una pistola Star i, pistola es més,

~~es~~ careix treure al carrer aquesta colla
de beneïts que de la revolució ja en feien
ja melodramàtic.

L'endemà ens quedàvem sense servei-
ta. Havien trencat les cadenes. 7 en bloc
de xerxeta preferia fer de puta.

El 19 de juliol, ~~el 19 de juliol~~ a Barcelona, el
poble fou heroic i els seus companys dignes i
valents com ho havien estat en altres ocasions.

L'endemà, ~~el 20 de juliol~~ començà
la líbura a estripada i suïcida i els
companys, excel·lents apitadors i pessiers
governants, es deixaren arrossegar per la
mascarada.

El professor Hnas - l'amie francès que
més estimava - m'avia enviat una foto que em feu
a Orin, davant la mar. al drs, en bloc
de dedicatòria, hi ha prou apunts versos
de Victor Hugo a parer:

Je t'aime, exil! douleur, je t'aime!
Tristesse, ris mon diadème!

(Puisque le jicote est dans l'abîme)
et si il n'en reste plus un, je serai celui-là.

Mar, pel gran efecte que en té, sap veure
be en mi.

Reconciliat amb François Mauriac: per què
s'ha barallat amb el mariscal feix, el
home que, durant l'ocupació i oblidant que
era francès i militar, deia a Vichy, en
un dinar, que es sentiria agullat de veure
a les ordres del mariscal Rommel.

Un poema de la França lliberada s'
ha certificat nomenant-lo mariscal.
I el nou mariscal ha estat admès a
l'Acadèmia Francesa de la qual deia
Anatole France: "... il est, dit-on, par le
monde, une académie célèbre dont personne
n'est capable de nommer les quarante
titulaires."

L'Académie Française - de la qual en
dóna que formen part homes com Marcel
Tribunel i François Mauriac - és el ca-
lós de les escombres on van a parar
tots els escriptors reaccionaris: el Tharaud,
Jules Romains, Louis Huysmans, Claude Tarr-
rière, Pierre Gauthier.

El mariscal feix no és escriptor, però és
reaccionari.

Que' hi fan el mariscal a l'academia?

Calr. Massa calr.
No merto de cara.

Periure una Percaute pour une proprie
malade.

Rellepis France: el Perperet, Thait, Le
petit Pierre, etc.

Encara v'ignanta.

Rellepis les Memoranda de Barbey S'aure-
villy, molt interessant. L'autr sempre rosa.
Quin tipus, Barbey S'aurevilly!

Rellepis un libre per culpa que tenia
feia temps: Espagne contre l'Espagne, d'A.
Fieberer.

Tot el que dice de la nostra guerra es
molt just. I el que dice de Catalunya: Cartel-
la.

Oit a la radio: cantat per Victoria de los
Angeles el imple "Clavelito", que canta-
la Tornarina.

Previsament quan sortie treballant en
la novel·la María Anna, escrita per-
tant en Tornarina.

adhesi pueri estis vob. & a force de per
comedia arrius a convertir-se en com-
diant. Transposició de personalitat
i no manca de personalitat, car home
no pot transposar lo que no existeix.

L'arregat de punyeter, pare de prote-
ge, no obstant, un gran excusator.

cepte el de text - em ~~perduda~~ sembla
home que mai no perd el nord, massa
curpès - curpès en el sentit pejoratiu del
mot - que tota marxa de pens a terra.

~~XX~~
Es tracta d'un cas de mediocritat,
de deformació professional.

No cal, però, demanar per a l'om.
No cal ésser massa exigent.

Perquè Cantel ha d'ésser fi, intel·li-
gent, sensible? de caràcter

La sen dona em sembla una dona,
amb molta més personalitat.

~~tant més simpàtic per Bolincher, molt~~
~~més cultivat que Cantel.~~

Mar, en canvi, d'una sensibilitat tan
aguda, d'una tan fina i poderosa intel·
ligència, sap admirar i hi ex una prop
admirar. I hi ex una prop hoar i no
admirar.

Quan ha de fer la llauca d'at-
fic molt intel·ligent, diu:

- És un home molt bo.

- El seu concepte de la bondat és un
concepte platònic.

La pobresa ha estat sempre el meu
àngel de la guarda.

Escrit a mossen Llorens, a Pau Casals;
al meu editor, Pierre Angel.

La vida es un xic d'aigua que cau desca-
de les mans. Cal cloure les mans per rete-
nir l'aigua i convertir-la en llet de la
tendre humana.

Avisi el ventre m'ha deixat un xic
tranquil.

Escrit un article per a Deuets així,
que enviare demà passat, diuen. 5.00
francs. Cap altra importància.

Cal. Tot el dia a casa, en repòs.
A la nit un ^{curt} ~~breu~~ parer.

~~Escrit un article~~ (legit un article anticipat
de Jeanne Heineville).

José Vélaz m'hi ha d'aguant
indivídu! És de la festa - creada -
del Martí.

~~Escrit~~ Treballat en Mania Anna,
Content del meu treball.

Fa los dies que la salut m'ha be.

Retirada Metra de J. M., al qual vorep
salvar la vida - arriscant la me-
t'any ¹⁰ \$ 4.

Et p'ore J. M. no ho ha oblidat; en
dint el seu apraiment.

fa es molt trobar me home aprait.

Donc he conegut un agent de policia
veritablement benyà.

Rara avis.

He ha fet pena que fos policia. Ho ho mereix.

Es ciutadans el fan el papers.
El la sang fa el homes.

Tenir sempre present el consell de fran-
de la Cueva:

Si l'ha y llançament
ho que pueras de gir, qu'este no es
que l'ha vera el prudente ^{vicio:}
que usa este exercicio
qu'is cuy dado, i no falta de ar-
tipicio.

ha criolat al seu marit i li ha dit
presentant - li a alibert: ^{diu}

- Heia, aquest senyor paucís o amic
de Lluís Capdevila, l'autor de Canço
d'amor i de guerra.

I girant-se a alibert, li ha regalat:
- Digui-li al senyor Capdevila que els
llocs catalans l'estimen molt!

~~Alibert ha dit: / Heia, aquest senyor paucís o amic / de Lluís Capdevila, l'autor de / Canço d'amor i de guerra /~~
catalans l'estimen molt!
- així tot admirat i meravellat:

- Se veu bé fix, com s'aveu? de veure qu'eu
no vos oblidaré pas cap cop.

Rebuda lletra - per fi! - del meu per-
ma' Lluís. La carta al 6 d'agost mes
d'agost que em fa veure de vintanta anys.
~~La carta~~ La carta - i - quatre mil paraules
que, en nom meu, ha cobrat de la lletre-
dant de autors - i l'he autoritzat a cobrar.
Les perques a mi ~~perques~~ em calia
tenir tractes amb l'embaixador fran-
quista i no m'hi veia tenir - d'eu
han anat per a reunir un xic

la misèria d'ell i de altre per mans
ara, doncs, v'ha de caure sobre un con-
tinent.

I jo no et puc ajudar en res.

→
Né del ventre, per ara. Per tan-
treballa amb mes tranquil·litat. Poc tre-
ball, com sempre, però seguit i cada dia,
Maria Anna avança i prenent for-
ma.

→
Fugimots perquè Maria Katff no en
conecta.

→
Recorda lletre del bon amic Valentin
de Peder. ~~XXXXXXXX~~ segons sembla, fruit
d'un de Torre o un maridat amb Ma-
ria Manent. amb més personalitat
literaria, però, que Maria Manent.

→
L'últim ~~XXXXXXXX~~ article atacant
Jaume Miravittles, aquest arxivista,
intelectual com tots els arxivistes.

→
I que, com tots els arxivistes, no ha ar-
ribat en lloc.

→
Copiat a màquina una estampa de
Madrid per a enviar-la al pape lloc,

que aquest any tindran lloc a Tenebrada.
No em plauen ni el fort Tlal ni el con-
cert de cap mena. Però necessito diners.

Riput. Plou. Trespueja. Hom diu que
ja ven a la tardor. Així a Prítier la
fent està molt empipada amb l'estiu.

La planyen: La i'et par xèiem!
Jo comprenc que, en efecte, això no es
serios, però prefereixo això a la calor.

Siemenge. He anat amb el meu
traductor paupres alibet a una torre
que té el seu nom a les afors de Prí-
tier.

Tenat una revista amipa meua que
s'ha acabat fa poc i ha anat a fer el
nostre de nou a Barcelona, Madrid, Ma-
nada, Andalucia. Plans d'anar-se'n
en diput i si volia alguna cosa de Bar-
celona. Li vaig donar l'adreça del meu
palemaner per a preu, i tenia temps, el a-
nir a veure i el hi digué que estem-
be.

La retroba-ha per algua en presen-
ta el seu marit - un mingué molt
simpàtic - i em diu que est i ella

reieren al meu p'el meu, que dinen-
ren amb ell, que Pilar ~~plata~~ tenia a
plorar en saber que ~~no hi havia~~ eren amig
meus i em veien writ, ella que fa
catrfe anys que no m'ha vist.

En dipueren també que a Madrid
fan una comedia meua que ja no es
meua: hi han canviat el títol i la ip-
ua en altre.

Y em dipueren que a almeria
un ocle seu, del meu, te molt llibre
meus i no ha oblidat ~~la~~ l'escrit exi-
liat (hins l'apdrilo).

Y que per tot on han passat han
trobat l'oli a francos i al seu ripim
aljeeste.

Et mateix hi han observat albert
a Tarragona, Santander, San sebas-
tian i Tolosa de ~~Castella~~ Gasconia

Rellegir The face of Spain de Gerald
Morgan. Molt interessant quan tras-
criu el que hi dinen. Superficial i ex-
rant-se de mig a mig per veure tot per
la psicologia del nostre poble.

En molt més persona el llibre Español
de Louis Bonifaz, que altre Heptat
ara.

Louis Lurys, si. Louis Lurys sap veure
amb més agilitat l'acció de les Espan-
nyes.

El seu llibre és del més interessant
que he llegit. I si hi ha errors m'venia
i de poca monta.

Réunis, avec ardeur et entrain le Land-
man et ses fantômes.

Paris. Sala Wagram. Miting per a pro-
testar contra l'ajut a Franco. Organit-
zat pel socialista i amb assistència de
representants americans.

Un miting més. O sigui: es crit: tò-
pics de quatre raparts, politics d'ofici,
que cada vegada son més ~~monstruosos~~
trouat. Aquesta vegada donen una
nota pintoresca al miting el represen-
tant dels russos americans, molt més
sapatge que el europeu.

(Com exemple: un tal Michael
Quill, representant de la CIO, comen-
ça dient: ~~per~~ ^{per} ~~la~~ ^{per} ~~meu~~ ^{meu} condició de
ciutadà americà s'ha repullos del meu

país d'adopció; repullos de la seva Constitució i de la Declaració dels Drets; repullos dels meus compatriotes i repullos de pertanyer a la democràcia americana."

I afegeix, seguidament: "també, però, tan bé com jo que en una democràcia com l'americana, els treballadors no tenen l'última paraula pels temes de tractat de prendre decisions d'ordre internacional ni d'ordre interior... En alguns llocs del Estat Unit no es reconeix el dret de vaga. (Com a l'Espanya franquista) se'ns prohibeix organitzar als treballadors en sindicats lliures. (Com a l'Espanya de Franco)

✓ i de tot això que està tan content Michael Guith? Tan repullos?
~~foliata!~~

En un mes i mig he parlat un flaco de tinta.

Això em satisfà perquè es veu de que no treballa tan poc com tenia.

~~La política de Adanals em sembla partidista.~~

~~Jo, que havia tingut tanta cura amb ell durant els dies de la Resistència~~

cia, et creia un home digne. y es un
politic beat com el altre.

Ho vull saber mai més res d'ell.

Vaga del funcionaris de Carrers,
que ja fa dos dies que dura.

Perill possible que el ferroviaris vagin
també a la vaga. y hom parla
d'una vaga general.

Es l'única manera oficial de pro-
testar contra la política estúpida del
Gover, que ha vengut al salari
pero permet l'augment, païr bé dia-
ri, del cost de vida.

y que hi col·labora amb nous
importos.

~~XXXXXXXXXXXX~~
~~XXXX~~ La política econòmica francesa
es un desastre. Ho hi ha - o jo no el
veig - un sol diputat que s'interessa
veritablement pel bé del poble.

El polític francès, un del més taras
~~XXXXXXXXXXXX~~ del món, justifica el concepte
reformista que de la política te el sen-
te de Keyserling

En el XIVe volum de les obres d'Igna-
ci Iglanay, publicat en 1985, hi ha un
proleg men, rellepit ara en 1989 i en
de l'exili. (l'exili que, si hagués viscut,
l'autor d'El en del poble hauria ven-
gut amb nosaltres)

En aquell proleg deia ja: "En la me-
va vida hi ha hagut tres amics. Un
d'ells fou l'autor d'El en del poble. L'
altre foren Rafael Barradas i Carles
Abba. Tot tres han mort i, amb ell,
quedem ha mort en mi, que cada
dia em sento més sol. El meu món in-
terior, més que del present, viu del pas-
at"

Però, ~~després~~ de tant anys, no he de
rectificar aquelles paraules.

Depuix la capa del carters.
neguitos, inexpressablement neguitos
per la manca de correu.

Troube - l'autre m'interessa molt, es
clar. Van Gogh, però, m'interessa menys.
El Van Gogh que deia: "Les hommes

ont souvent dans l'impossibilité de rien faire, prisonniers de je ne sais quelle cage, horrible, horrible, très horrible."

J. despres: "Hem grand désir est d'apprendre à faire de telles inexactitudes, de telle anomalie, de tel remaniement, de tel changement de la réalité, qu'il en sorte, mais vrai, des mensonges, si l'on veut, mais plus vrais que la vérité littérale."

Quand on évalue la somme de bonheur qu'on aurait pu donner aux peuples avec ce qui a été refusé pour l'œuvre de paix et prodigué allégrement dans l'œuvre de guerre, on s'aperçoit alors que le monde a été mené par des déments manœuvrant des ~~fers~~ ^{rois}.

Démence criminelle. Torture impardonnable.

Le propos de certains républicains espagnols:

La liberté, c'est un art à cultiver indéfiniment, un devoir d'aut et de propriété. L'aut aussi le devoir de la défendre contre qui la menace directement, certes, mais surtout le devoir plus subtil et aussi impératif de la défendre contre qui la menace en la dégradant, en l'avilissant en mascarade.

Il n'est pas vrai que l'histoire soit un
étérnel recommencement. Quand un pays est
fait, un stade atteint, il le sort, et on ne
recommence pas, on va. Ce que nous re-
commençons, ce sont les sottises et autant de
foies qu'il est nécessaire pour que nous a-
joutions compris qu'il y a des sottises et que
pour elles le sort.

Par exemple: Guillaume II et Hitler.
Deux fois la même sottise, chaque fois plus
évidente et plus brutale la dernière.

La dernière? on prépare déjà la troisiè-
me: grâce à la politique ignoble et ra-
pace de, H. S. A.

Transcrit d'une revista ja desapareguda:
(alibani, n° 15, corresponent al maig de
1948: "La plus récente déclamation de 'I-
ke': si un garçon américain remet le
pied sur un champ de bataille, je me
sentirai vaincu"

"Ike", amic president del P. U., seu con-
siderar-se vençut. Si no v'hi considereu es
que te poca memoria.
o poca vergonya.

Hawingway i la seva dona han estat
a Catalunya. Albert l'ha trobat a Pam-
plona i, presentat per l'amo de l'hotel,

que em consistia d'esperança, que eu
recolava. E ti ha mais que em long
recor.

sepreix la capa de Corrius. El ferroviari, el gas i l'electricitat han ~~sempre~~ repic al treball.

Tot plegat, res.

I pensar que el paucor, copreix, diuen que des de 1926 no haieu vist una capa tan important!

Mentre durí la de Corrius no podré marxar, car tinc el meu diuety a C. C. Chique, Portant.

(comentar, en l'assaj vbre Testamento de Abet Sabat, professor, el començament de la pitanilla: "Parece que los pitanos y pitanas plainly nascen en el mundo para ser ladrones: nacen de padres ladrones, crecen con ladrones, estudian para ladrones, y, finalmente, salen con ser ladrones corrientes y motientes a todo rudo, y la pava del huetar y el huetar son en ellos como accidentes inseparables, que no se puitan sino con la muerte"

Fin Corrius: (cartaneta "el poble y rindi que se da con el dedo pulgar y el

dedito mediu; puants se l'ayta; y prpue pa-
ra que tucnd más se atan al pulpe de los
tabiller concavos, y pr defuera redondas, a
modo de castañas. se dixeran, así ellas co-
mo los golpes que dan, castañetas"

Más cosas aprovechables que Cierantes diu de
pitans: "Los ingenios de las pitanas van por
otro norte que los de las demás gentes: siem-
pre se adelantan a sus años; no hay pitana
neco ni pitana bardo; que como al mortentat
su vida consiste en ser agudo, astuto, y en-
bustero, desapalilan el ingenio a cada paso, y
no dejan que crec mucho en ninguna ma-
nera"

La pitaniella

~~Maria Mament? Va a publicar un libro de
poemas que van a l'anglés.~~

~~Maria Mament? Va a publicar un libro de
poemas a la literatura i' endemia de la
primera guerra mundial. Va a publicar, se-
re pena sin gloria, el conveient Mibret
de versos. Alfredo de Villacian, que no so-
cia el catala, en feu una critica
a ~~la~~ la Publicidad i' del Maria en feu
una Maria.~~

~~Una net, al cicot artistic - en u-~~

na festa donada a honor dels represen-
tistes del PEN (LUB, Hithas Russell em
presentà a Weth. i Weth, que parlava
per i belia ^{molt} ~~per~~, em preguntà:

~~Quin nom tenia?~~ De tot això només m'ha fet
gràcia una cosa: aquell ninys tan
extrany que ha vingut a dir-me, però no se
perquè, que parlava d'anglès.

i Weth, ~~perquè~~ dalt d'una taula,
sembla remuntant-me al ninys ex-
trany, ~~perquè~~ Maria Maurel.

~~Perquè~~ que se el fons es tan
vol un nen Mariand que ~~perquè~~ sap
d'anglès.

Portant l'ex-libris al volum que he po-
sint adreçar a França, que parlen
ja des de mit - en deixo i es perdau-
rellegit unes pàgines de Colette: L'Étrille
Veepce.

Molt bonic, es clar, malgrat que
l'obra de Colette mai no m'ha am-
balat. Si no t'has més conceptes perso-
nalment, si no has més artat al seu pis-
-ple de gat i de poder d'orins de par-
tal repada això no em passaria.

Recordar-la amb una de l'hipòtesis.

Com totes les putes velles - solistes si
son franceses - Colette sembla una brie-
xer, ~~una brie~~ una brie de Soya
~~amb una mica de~~ retocada per Toulouse-
Lautrec: els cabells ~~amb una mica de~~ coberts
d'un ^{to} cendre fosc; la fac angulo-
sa, de primers molt pronunciats; el ull
pintat de ~~una~~ vermella, la boca i les na-
ples - les de mans i peus - pintades de
mancha: el cos d'aspecte afat i larrat;
^{vis de} ~~el~~ ^{un} ~~per~~ ^{un} ~~per~~ sempre amb sanda-
lies.

Ho, no; a Colette es veia no venen-
ta.

Lahr, altra vegada cal.

J, ~~amb el passaport~~ amb el passaport
a la botaca, sense poder marxar per
tenir obsequiat el dinar.

Lesine una chronique d'un
país lointain contant tot el alors,
exhibitionisme, ambidit: practices
de la política francesa atribuïnt-les
a un país imaginari de l'Amèrica

en doffe anys he passat 1.658.500 francs,
~~1.658.500 francs~~
i al llibre que tinc valeu
més de tres milions.
(14 d'agost 1959)

És una il·legítima?

Què vol dir això de dona il·legítima?

Què vol dir aquesta vertadera?

Legítim és sinònim d'autèntic, de ver-
tader.

I la legitimitat la dona la llaste-
ra, no la llibre.

L'any 1940, a Reims-Thames, Ex-
pert Richel, excel·lent Maternista i es-
ta de molt més mèrit - política honest, au-
tòria llegint al Extrait de Montaigne.
- És una bona lectura en aquest temps
calamitosos.

Avui, 1959, al temps en més calami-
tós encara. En caldrà rellegir Mon-
taigne.

La vida? Caminal, caminal
per a no arribar a l'altre.

—
Tel·l'ha be en Maria Anna.

Breu par·seip al cap - al·tort.

Llegit Rilke, Hofmannsthal i d'eyren-
ling.

—
Em creia que el francès, que tan
poc el apranta treballar, farien bé una
cosa: la vagon.

J'ni això saben fer.

—
Avis, 15, Mare de Deu d'agost,
Terta major de Catalunya.

—
Avis, 16 d'agost, tinc seixanta anys.

Quant més en viuré? Podré escriu-
re tot el que tinc projectat? Podré ven-
re publicat tot el que he escrit aquests
anys d'exili? Podré retornar a la me-
u terra tal com vell tornar·hi?

—
Quel dispendiant spectacle, la politi-
que! Spectacle ignoble, de latine. Tout
dysprinsple vers l'abisme!

au delà des tumultes vevaux, de la
cupiditi des politiciens, des guerres - la Co-
ree, l'Indochine - des invectives nationa-
les et internationales, de pharisaïs-

une démocrate - le maintien de Franco
par les U. S. A. - ce n'est pas une politi-
que, ce n'est pas un impérialisme, des
ambitions et des capacités qui se finissent:
c'est le sang, les maisons, le pain, la vie
des hommes.

Tout le reste, pour ceux les humbles
éternellement immortels se prennent de
passion, se sauve toujours ou, s'il se
perd, c'est de si piètre importance! Mais
eux, eux, cette valeur unique, ce sont eux
qui paient, paient, paient à n'en ja-
mais finir.

Posant d'he-libre al libre per a que no
se'n perdin tob-o en el primer volum
de les Obras Completas d'Angel Guinovart a-
questa nota, escrita a l'apic: "Estava
lligint aquest libre mentre la mare
moria"

La vasa repueix i Daniel, burgès
- burgès en el sentit pejoratiu del mot - i
racionalista, no es d'honre per a stu-
diosa - la. reyna
phie, en una ~~donada~~ etornio tan

inhàlil i lamentable com la que feu d'ay
passat, menaçava i negava. Tunc com, la
menaga i el neg, que no tliguen. Els fe-
bles no poden menaçar.

Les finances de la França m. en efecte,
desastroses malgrat el impostor cada dia
més feixug i alvurg. Per tan, l'economia
es impossible fer-la amb nous impostos.
I el problema cal afrontar-lo cara a
cara, resolutament, i deixant de banda
la moneda falsa de la popularitat, una
que no ha valut fer cap polític ~~una~~
~~polític~~ de la lliberació ençà. (Val a
dir que el polític francès, amb unes
característiques excepcions, m. el més venal i
corrupte que he vist)

L'aniet, per a convencer el ^{vagant} obrer que
reprengueren el treball, es deia que les
caixes de l'exasi eren buides i invocava
el patriotisme.

El vagant, però, sabia que l'estupí-
da i criminal guerra d'Indoxina costava
mil milions de francs cada dia. I que
el diputat, que cobrava un milió mil-
lions mil francs a l'any ara i han

Vaino internu editat per l'Editorial Luis Vives de Saragossa - polse Luis Vives! - "la editorial consagrada a la mayor significacion del libro escolar":

→ El caudillo

- ¿Qué es el Caudillo? - Es el feudalismo de España en tierra, agua y aire. Luchó como un héroe y ganó en dura guerra a un fiero enemigo de España. - ¿Ahora, ¿qué es el Caudillo? - Es el jefe bueno y valeroso que dirige y guía a España. - ¿Lleva el Caudillo a España? - La quiere muchísimo. - ¿Qué hará por el Caudillo? - Le amará como si me ama; le alabaré como merece y lo haré por que España ocupe en la tierra el sitio honroso que para ella desea y quiere el Caudillo.

¡Viva el Caudillo!

¡Viva España!

En el otro, el catón moderno - que no te ris de modern ni de catonía - hi ha també l'exaltada al pre arxani - ensabonada de laici sapastre - en la qual v'hi llegir en ~~una~~ ~~enormitat~~ ~~una~~ i vertibres com les següent:

"El Generalísimo Franco ha amado siempre mucho a España. Cuando la patria estuvo en peligro de caer en manos extranjeras, (!!!) nuestra caudilla luchó hasta que libró a España de los enemigos de Dios y de la Patria. Como buenos españoles debemos amar a nuestra caudilla y pedir a la Virgen del Pilar que le conceda largos años de vida."

Literatura de report, si es per a pujar nos pissetes. Si es sincera, literatura de fill de puta.

No; el cadeau no m'ha fet ni re molt: m'ha fet molt fàstic i molta pena.

~~~~~ I pensar que es aquesta l'Espanya acceptada per l'Euro! —

Heigir una pastral de l'aparcis-
be de Tarragona, un tal Casto, que
ha m'ha fet una praua extraordinaria.
En l'esmentada pastral, l'esmentat
aparcisbe - que en lloc de casulla
hauria de dur carres - assegura
molt seriament - el ves m'obea

trouvare - que "el enemis d'Espaigna
poben de destruyr la ses unitat rel-igiosa
la deixant introduir al pais robar inde-
cent... sembla que el ^{enemis} mes perillor de
son "el comunista, partidari de mallo
de lany reduidissim "

Que diria aquest idiota si via el
missionari lanyar-se a Canas, a
San-les-Pies, a La Baule, a Biarritz?
a justicar per les dimensions del mallo,
tot deuen ser comunistes.

(Heix o al diari (Le libre Pictou d'a-
vui, 21 d'agst):

CONSTITUTION
D'UN COMITE DE
DEFENSE
DES COMMERÇANTS
DE BIARRITZ

Biarritz. — Un Comité de
défense constitué par des
commerçants de Biarritz à la
suite des grèves, a pris l'ini-
tiative de faire apposer sur
la devanture des magasins de
ses adhérents l'avis suivant :

« En raison du tort consi-
dérable causé à notre région
par les grèves, cette maison
est interdite aux représen-
tants de la fonction publi-
que pour une période indéter-
minée ».

Piquet, a mes d'idiotes son cretots.

*Sur l'état des fonctionnaires de Couriers
que cela semblait valoir :*

1 Le Comité de grève des P.T.T. nous
1 prie d'insérer la lettre ci-après, qu'il
1 a adressée aux parlementaires de la
1 Vienne.

1 Lettre ouverte à Messieurs les Députés
1 de la Vienne.

1 Le Comité de grève des P.T.T.,
1 à Messieurs les Députés du départe-
1 ment de la Vienne,

1 « Les difficultés que nous avons
1 éprouvées à vous joindre depuis le
1 début de notre mouvement commen-
1 cent à nous faire croire que vous
1 avez de vos responsabilités une idée
1 que l'ensemble de la population ne
1 semble pas partager et qu'en tout
1 cas nous réproouvons.

1 « Vous n'ignorez pas, en effet, que
1 si les postiers se sont mis en grève,
1 ce n'est pas par plaisir. C'est au con-
1 traire parce qu'ils sont las des pro-
1 messes et qu'ils ont compris, mieux
1 que vous sans doute, que les pou-
1 voirs spéciaux qu'une majorité a ac-
1 cordés au président du Conseil pré-

sentant un danger réel pour le
maintien de leurs conditions de vie
déjà si difficiles.

« Nous pensons toutefois qu'il vous
serait aisé de comprendre qu'il vous
serait difficile de vivre avec le trai-
tement d'une téléphoniste ou d'un
facteur, vous à qui on vient d'oc-
troier 25.000 frs par mois pour frais
de secrétariat avec rappel du 1er
avril 1953. Nous sommes donc rassu-
rés sur votre sort, le restant de votre
indemnité parlementaire vous
permettant de mener une vie décen-
te.

« Nous vous engageons donc, par
la présente, à prendre toutes vos
responsabilités et à exiger la con-
vocation rapide du Parlement, en
vue de la satisfaction non moins ra-
pide de toutes nos revendications.

« Nous vous prions de croire, Mes-
sieurs les Députés, à l'expression de
toute notre considération ».

Le Comité de grève.

Le comité de grève des postiers du
bureau 17 de Paris a adressé la lettre
suivante à M. Joseph Laniel :

« Monsieur le président du conseil,

» Dans votre allocution radiodiffusée du
17 août vous avez posé à tous les travail-
leurs cette question : « Acceptez-vous que
» vos revendications actuelles soient satis-
» faites en fausse monnaie ? »

» Après consultation de l'ensemble de
nos camarades nous sommes en mesure de
vous répondre ce qui suit :

» Considérant d'une part que les 25 000
francs d'augmentation mensuelle que se
sont attribués les députés dans leur ma-
jorité ainsi que vous-même, avec rappel de
quatre mois, n'ont pu être payés qu'en
« fausse monnaie »,

» Considérant d'autre part que les 3 mil-
liards débloqués ces jours derniers pour
l'augmentation des traitements de la police
(obtenue sans grève) ne peuvent être éga-
lement que de la « fausse monnaie »,

» Se déclarent prêts à accepter cette
fausse monnaie pour la satisfaction de leurs
revendications, convaincus que ce qui per-
met aux uns de passer de joyeuses et
dispendieuses vacances doit permettre aux
autres de faire vivre décemment leurs
femmes et leurs enfants. »

Compromis des conférences à Hiney

per al proper mig de desembre.

31 ro francs i ~~de~~ viatges i hotel pa-
fat.

Rebudes, a la fi! - aquí ha aca-
bat la cosa, es de suposar que amb la
capitulació de Laniel - un prepat de
Hétre.

Una, molt bella, de Maria Carares;
una altra, plena d'emoçions aprai-
ment, de Marie & alff, la vídua de Lo-
normand; una altra de la dona d'un
soldat que tenia a les meves vetes a al-
cançie dient-me que han detingut
el seu home i demanant-me que faci
per ell tot el que pugui...

++++

El temps ha presnejat molt, cosa
que no em desplaça i em permet, tan-
cant portes i finestres, - passar un ometre
me fa l'aspecte de viure al carrer - de re-
cloure'm a casa.

Tota la passada nit ha plujat.
Fa bé de treballar quan plou. Fa bé de
rentar-se a xopluc. Brest a i, que hi
hi ha pocs homes no el vent.

Preparat per al viatge a Andorra